

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 76 (1027)

Ceturtdien, 1957. g. 27. jūnijā

8. gads

Tirdzniecības darbinieks

Tirdzniecība mūsu saimnieciskajā dzīvē ieņem vienu no svarīgākajām vietām un tirdzniecības darbiniekiem jābūt savu uzdevumu augstumos, pildot partijas un valdības lēmumus par iedzīvotāju kulturalu un labu apkalpošanu.

Daudzi rajona tirdzniecības darbinieki godam attaisno viņiem dāvāto uzticību, nemīlīgi rūpējas par darbaļaužu labāku apgādi ar ik dienas nepieciešamām plaša patēriņa precēm. Piemēram, rajona universalveikala pārdevēja Ieva Daugule jau strādā šinī veikālā vairāk kā desmit gadus un ir izpelnījies lielu autoritāti pircēju un visa kolektīva vidū. Veikala apmeklētāji b. Dauguli ciena ne tikai par ātro apkalpošanu un noteiktību, bet arī par daudzām citām labām īpašībām, kādām jābūt katram Padomju tirdzniecības darbiniekam, kā, piemēram, laipnība, centība pēc iespējas labāk apmierināt pircēju vēlēšanos un prasme uzklaut darbaļaužu prasības. Par teicamu darbu un pircēju priekšzīmīgu apkalpošanu b. Daugule ievietota patērētāju biedrības goda plāksnē kā labākā no labākajiem. Šo augsto atzinību viņa izpelnā gadu no gada.

Labākās pārdevējas Ievas Daugules piemēram seko arī daudzi citi universalveikala darbinieki, kas atdod visas savas zināšanas un spējas, lai pilnīgāk apmierinātu mūsu patērētāju vēlēšanos un prasības.

Labi noorganizē tirdzniecības darbu arī Rauniešu veikala Nr. 15 veikālvēde b. Silīņa. Viņa nopietni rūpējas par to, lai preces savlaicīgi piegādātu veikālā un Rauniešu ciema kolchoznieki tās saņemtu tad, kad nepieciešams. Ja kas vajadzīgs

ziemai, lai arī tas būtu ziemā, nevis kā tas dažos veikalos gadās, kad vasarā var iegādāties velteņus, bet ziemā siksniņkurpes. Šinī veikalā reti kad gadās, ka pietrūkst ikdienas vajadzībām nepieciešamo preču un ja arī kādreiz gadās, tad ne aiz pārdevējas vainas, bet gan drīzāk tāpēc, ka rodas traucējumi preču saņemšanā no patērētāju biedrības bāzes.

Rauniešu veikals, rajona universalveikals un vairāki citi sistematiski izpilda un pārsniedz tirdzniecības plānus, jo strādā ar uzņēmību un iniciatīvu, ieliekot darbā visus savus spēkus.

Taču daži darbinieki ne tuvu neizmanto visas iespējas daudzu plaša patēriņa preču ieviešanā. Bieži preces piegādā ar pārtraukumiem, kā tas bija ar bijušo kolchoza „Strauts” veikala Nr. 4 veikālvēdi b. Rutkalnieku. Šinī veikālā preču bieži trūka tikai tāpēc, ka veikālvēdis ne centās strādāt pēc iespējas labāk. Te vienmēr bija netīrs un tumšs. Nereti veikālvēdis aiz letes bija iedzēris un dažus pircēju apkalpoja pat ļoti rupji. Un, lūk, veikals sāka slīdēt uz leju. Īsā laikā veikālvēdis b. Rutkalnieks izdarīja veikālā prāvu iztrūkumu. Vainojama te arī Turku ciema padome (priekšsēdētājs b. Polikarpovs) un pastāvīgi darbojošā tirdzniecības komisija, kas veikalam pievērsa maz uzmanības.

Neko daudz labāks stāvoklis nav arī Rudzētos, kolchozā „Dzimtene” un dažos citos.

Rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs b. Antonovs pagaidām tikai gatavojas darbu uzlabot. Taču tas jādara nekavējoties, jo darbaļaudis nereti pēc preču sortimenta veikalos spriež par visas mūsu saimniecības augšupeju.

Virsmēslo linus

Lai gan linkopība mūsu rajona kolchozos ir viena no visienesīgākajām lauksaimniecības nozarēm, tomēr Rožkalnu ciema lauksaimniecības arteli „Uzvara” šī ienesīgā nozare ik gadus ir bijusi atstāta novārtā, kā rezultātā ienākumi no linkopības ik gadus bija ļoti niecīgi.

Tā pagājušajā gadā arteļa biedri no apsētās 84 ha linu platības ieņēma tikai 39.000 rubļu, tas ir, mazāk kā 500 rubļus no katra hektara.

Lai neatkārtotu iepriekšējo gadu kļūdas, šogad jau savlaicīgi arteli noorganizēti linu posmi, kuru pagājušajā gadā nebija. Par posminiekiem izraudzīti pieredzes ba-

gāti linkopji, kas linu sēju veica savlaicīgi.

Pašlaik arteļa posminieki pieliek visas pūles, lai izaudzētu bagātu linu ražu. Šajās dienās arteļa biedri linkopju vadībā veica linu virsmēslošanu ar amonija salpetri, izsējot uz katru hektaru 50—70 kg. Kā pirmie linu virsmēslošanu uzsāka posminieki Jānis Šaršuns, Imants Kančāns, K. Vingris un citi. Pavīsam arteli no apsētajiem 80 ha virsmēsloti vairāk kā 70 ha. Šajās dienās arteļa linkopji linu virsmēslošanu pabeigs pilnīgi.

O. Smilga, kolchoza „Uzvara” agronoms

No laba kolchoza gana darba atkarīgi piena izslaukumi

Vasaras periodā lopkopība dod apmēram divas trešdaļas gada produkcijas. Šajā periodā ražotās lopkopības produkcijas pašizmaksa ievērojami mazāka kā ziemā. Tāpēc maksimāli arī jāizmanto vasarā visas saimnieciskās rezerves lopkopības produktu ražošanas palielināšanai. Piena ieguvē vasarā ievērojamu vietu ieņem kolchoza sabiedriskā lopu gans. No viņa darba atkarīga lopu ganīšana un arī piena izslaukumi.

Šim atbildīgajam uzdevumam Čapajeva vārdā nosauktā kolchozā izraudzīja kolchoznieku Dominiku Dimantu. Ar atzinību mūsu kolchoza slaucējas izsakās par viņa darbu, jo viņš stingri ievēro govju ganīšanas režīmu, to dzirdināšanu un racionāli izmanto iedalītās ganības. Govju grupai iedalīts 24 ha ganību, daļēji krūmiem aizaugušu nekultivētu ganību lauku un 10 ha āboliņa. Ganīšana nekultivētās ganībās pagaidām nav iekārtota pēc aploku sistēmas, bet tomēr 10 ha iedalīto āboliņa lauku izmanto pakāpeniski, noganot no vienaš malas. Cauri ganībām tek grāvis, kas visu vasaru nodrošina lopus ar ūdeni. Ga-

nīšana ir organizēta no pulksten 6.00 rītā līdz 12.00 un no 15.00 līdz 21.00 vakarā. Pusdienas laikā lopī atpūšas tipveida kūtiņās, kur arī slaucējas tos slauc un piebaro ar zaļo masu. Pašlaik piebarošanai dienā izmantojam ap 40 kg āboliņa, dodot divas reizes dienā — pusdienlaikā un vakarā.

Ja pagājušajā gadā caurmērā dienā no govīs jūnijā mēnesī slaucām 6,5 litri piena, tad šogad 11 litru dienā. Izslaukums gandrīz divkāršojies. Saprota, lielu lomu piena izslaukumu kāpināšanā ieņem kolchoza gans. Kāpēc? Lūk, pagājušajā gadā govīs ganīja pa 3 dienām katrs kolchoznieks, jo pastāvīga gana nebija. Saprota, tad trīs dienu gans nebija materiāli ieinteresēts piena izslaukumu kāpināšanā. Nebija arī pilnīgi nokārtots materiāls ieinteresētības princips gana darba apmaksā — nebija arī rezultātu.

Šogad viss citādi. Jau no pirmajām ganību perioda dienām ganam noteikta stingra garantēta apmaksā: par katru 100 litriem ganam aprēķina 0,75 izstrādes dienas.

Par materialo ieinteresētību vietējo mēslojuma līdzekļu uzkrāšanā

Labāko kolchozu pieredze, kas ik gadus izlieto daudz mēslošanas līdzekļu un iegūst augstas lauksaimniecības kultūru ražas, pierādīja, ka lielā nozīmē vietējo mēslošanas līdzekļu uzkrāšanā, pareizā to uzglabāšanā un lietošanā ir pareizai darba apmaksai un materiāli ieinteresētībai. Mūsu rajona kolchozos šis jautājums nav atrisināts. Maz ir cilvēku, kuri būtu ieinteresēti šinī pasākumā, izņemot daļu komplekso brigāžu brigadieru, kuriem sirdsapziņa neatļauj noskatīties nekārtības. Lai mēslojumu uzkrāšanā un saglabāšanā ieinteresētu vairāk cilvēku, šeit lietderīgi būtu jautājumu izskatīt valdes sēdēs vai kopsapulcēs un pieņemt stimulējošus pasākumus šā uzdevuma atrisināšanā.

Pievediņu dažus piemērus no labāko kolchozu pieredzes, kas pielieto papildapmaksas vietējo mēslošanas līdzekļu uzkrāšanā.

Cēsu rajona J. Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā par katrām 5 tonnām kūtsmēsli un vircas uzkrāšanu lopkopji saņem 2 izstrādes dienas. Lietuvas PSR Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā par kūtsmēsli uzkrāšanas plāna izpildi, to pareizu saglabāšanu, savlaicīgu izvešanu fermu vadītājiem un laukkopības brigāžu brigadieriem papildus

Neatkarīgi no tā, cik liela būs izstrādes dienas apmaksā saimniecības gadu noslēdzot, ganam par aprēķināto 1 izstrādes dienu izmaksās garantēto apmaksu 8 rubļi un 2 kg maizes labības. Tādējādi gans ieinteresēts piena produkcijas kāpināšanā, jo labāk ganīsies lopi, būs lielāks izslaukums, būs labāka arī gana apmaksā.

Reizē ar lopu ganīšanu b. Dimants uzrauga arī liellopu kūts vēja rotoru un ūdens sistemu, kas apgādā šo kūti ar ūdeni. Viņš apmierināts ar savu darbu un apmaksu un tikai gaidīt gaida, kad mēs kultivēsīm ganības, lai piena izslaukumu varētu vēl jo vairāk kāpināt. Arī daļēja ganību kultivēšana ielānā šogad, bet iekāms to izdarīsim, mūsu gani savu darbu veic pēc labākās sirdsapziņas, lai dotu kolchozam papildus līdzekļus šo ganību uzlabošanai un godam izpildītu lopkopju uzņemtas saistības par godu Oktobra revolūcijas 40. gadadienai.

V. Denisova, Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza zootehniķe
N. Pinkulis, agronoms

maksas par vešanu, apmaksāt vēl 10—15 rubļu naudā, vai aprēķināt 1,5—2 izstrādes dienas, par vienu centneru putnu mēslu — 6—10 rubļus naudā vai 1—1,5 izstrādes dienas, par vienu centneru koku pelnu — 8—12 rubļus naudā vai 1,2—2 izstrādes dienas.

Par kūtsmēsli uzkrāšanas gada ceturksņa plāna izpildi fermas vadītājam vai kompleksās brigādes brigadierim izmaksāt premiju 100—200 rubļu apmērā, par katru virsplāna uzkrāto kūtsmēsli tonnu aprēķināt šiem darbiniekiem papildapmaksā 0,1 izstrādes dienu.

Naudas izmaksu par mēslošanas līdzekļu uzkrāšanu, kā arī premiju izmaksu ieteicams izdarīt reizi ceturksnī, bet apmaksu par kolchoznieka personīgajā īpašumā uzkrātiem un kolchozam nodotiem mēslošanas līdzekļiem, pēc to izvešanas uz kolchoza lauka, vai pēc to nodošanas kolchoza sabiedriskajā glabāšanā.

Ja mēslojumu uzkrāšanā un saglabāšanā tiks ieinteresēti visi darbinieki, kam darbā ar to ir saskare, cerams, ka panākumi būs labāki un izdevumi segsies ar panākumiem.

J. Kotāns, Līvānu MTS agronoms

Latvijas linkopju darba uzvara

Sen Viļānu rajona kulturas nams savās telpās nebija uzpēmis tik daudz cilvēku kā 22. jūnijā, kad šeit notika linkopju republikaniskā apspriede. Tajā piedalījās linkopības rajonu partijas komiteju sekretāri, rajonu izpildu komiteju priekšsēdētāji, lauksaimniecības specialisti, zinātniskie darbinieki un izcilākie linkopji — kopskaitā pāri par 600 cilvēku.

Referatu „Par pasākumiem linkopības tālākai attīstīšanai” nolasīja Latvijas PSR lauksaimniecības ministrs b. Nikonovs. Viņš atzīmēja, ka aizvadītajā gadā republikas linkopji guvuši krietnus panākumus. Par valstij pārdotajiem liniem kolchozi iepēmuši vairāk nekā 290 miljonus rubļu. Apmēram 80 procentus no visiem liniem audzē tikai Latgalē. Raženi tie aug Preiļu un Viļānu rajonos. Pērn Viļānu rajona kolchozi izpildīja linu sagādes valsts plānu par 222 procentiem, iepēmot 42 miljonus rubļu. Sevišķi labus panākumus šajā nozarē sasnieguši Kirova vārdā nosauktā kolchoza linkopji. Piemēram, slavenā linu audzēšanas posma vadītāja Andreja Vulāna posms pērn ievāca pa 9—10 cēt linu šķiedras no hektara. Katrs linu sējumu hektars kolchozam deva 36.000 rubļu ienākuma, bet pavisam no linkopības iepēmti 4 miljoni 6 tūkstoši rubļu.

— Vairāk jāmacās no kiroviešiem, jāseko viņu piemēram, — teica b. Nikonovs.

Pakavējies vēl pie citiem labākajiem republikas linkopības kolchoziem, b. Nikonovs pievērsās daudziem nopietniem trūkumiem linkopībā, uzsverot, ka ne visur pilnvērtīgi izmanto esošās rezerves un iespējas šās kulturas ražības celšanai. Piemēram, kaimiņos Viļānu rajonam atrodas Rēzeknes rajons, kur augšnes un klimatiskie apstākļi tādi paši. Tomēr Rēzeknes rajona linkopji krietni atpaliek no viļāniešiem.

Referents norādīja, ka daudzi kolchozi nevēl tiekties kultūras vērību sēklas lauku izraudzīšanai un to savlaicīgai novākšanai. Linsēklas bieži kuļ vēlu rudenī, kad tās lietū un salā jau daļēji sabojājušās. Lielus zudumus pieļauj, aizkavējot linu pirmapstrādi. Daudzos kolchozos linu mēr-

cēšanai nevēlī vajadzīgo vērtību, tādēļ cieš šķiedras kvalitāte. Pērn republikas kolchozos uzcēla 600 linu žāvēšanas tipveida kaltes, bet tas vēl ir par maz, jo ar linkopību republikā nodarbojas ap 800 kolchozu. Lai izaudzētu augstas linu ražas, jāievēro trīs galvenie principi: pareiza darba organizācija, darba apmaksa un augsta zemkopības kultūra.

Referata nobeigumā b. Nikonovs norādīja, ka reizē ar linkopību saskaņoti jāattīsta arī pārējās lauksaimniecības nozares, it sevišķi lopkopība, jo pašreiz mums ir izvirzīts valstiski svarīgs uzdevums — tuvākajos pāris gados panākt un aizsteigties priekšā ASV piena, gaļas un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju.

Pēc referata linkopji dalījās pieredzē. Viļānu rajona Kirova vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Sorokins pastāstīja, kā kolchozs panācis augstas linu ražas. Kolchozā linus sēj agri. Piemēram, šopavasār pirmos hektarus ar liniem apsēja jau 27. aprīlī, bet līdz maija vidum bija apsēta visa plānotā platība. Tagad agrāk iesētie lini ir jau gandrīz metru gari un sāk ziedēt. Pirmie lini nāks gatavi jūlija otrajā pusē, kad lopbarības sagāde visumā būs pabeigta un labība vēl nav plaujama. Tad pie liniem var norīkot vairāk darba spēka. Otra priekšrocība agrai sējai ir tā, ka, laikā linus nopļūcot, tos var arī labi izmērcēt, kamēr vēl nav iestāties vēsais rudens un ūdens mārkos ir pietiekami silts. Tā tiek ievērojami paaugstināta šķiedras kvalitāte.

Preiļu rajona kolchoza „Krasnij Oktjabrj” priekšsēdētājs b. Kavinskis runāja par to, kā no atpalikušās saimniecības, plānveidīgi attīstot linkopību un lopkopību, kolchozs izvirzījies pirmrindnieku skaitā. Linus tur audzēja jau agrāk, bet šī nozare deva mazus ienākumus. Tas tādēļ, ka darba organizācijā un apmaksā bija lieli trūkumi. Posmi neeksistēja, cilvēki nebija materiāli ieinteresēti izaudzēt augstas ražas. Tādēļ vairākus gadus pēc kārtas no apmēram 200 ha linu sējumu kolchozs iepēma tikai 200—300 tūkstošus rubļu. 1955. gadā tanī noorganizēja 33 linu audzēšanas

posmus, ieviesa premialu apmaksas kārtību un togad linkopība kolchozam deva vairāk nekā miljonu rubļu ienākuma. Bet pērn iepēma 3 miljoni 340 tūkstošus rubļu. Par vispārējām izstrādes dienām kolchoznieki saņēma divi kg graudu un 8 rubļus naudā, bet pirms pāris gadiem par izstrādes dienu iznāca tikai kapeikas.

Maltas rajona Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Putjatsins izteica nopietnas pretenzijas Rēzeknes linu fabrikai, kas nosaka šķiedrai zemāku numuru. Viņš arī norādīja, ka ne vienmēr laikā var saņemt par nodoto linu produkciju pienākošos naturmaksu — kviešus un cukuru. Piemēram, par 1954. gadā valstij piegādātiem liniem kolchozs kviešus saņēmis tikai 1956. gadā, bet par pagājušā gadā nodoto produkciju 600 kg cukura vēl tagad nav saņemts. Tas, protams, mazina linkopju ieinteresētību darbā.

Debatēs runāja Viļānu rajona Komjaunatnes MTS galvenais agronoms b. Bērziņš, Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijas zinātniskais līdzstrādnieks b. Sautenko, Līvānu rajona Staļina vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Kalvāns, republikaniskā linu tresta vadītājs b. Bajevs u. c.

Par turpmākajiem uzdevumiem linkopībā plašu runu apspriedē teica LKP CK sekretars b. Kašņikovs.

Pēc tam vārdu deva PSRS Lauksaimniecības ministra vietniekam b. Kučumovam. Viņš savā runā atzinīgi novērtēja Padomju Latvijas linkopju sasniegumus un pasniedza b. Nikonovam PSRS Lauksaimniecības ministrijas ceļojošo Sarkanā karogu. Saņemot to, b. Nikonovs pateicās partijai un valdībai par augsto atbalstu mūsu republikas linkopjiem un izteica pārliecību, ka viņi arī turpmāk enerģiski cīnīsies, lai vēl tālāk attīstītu šo nozīmīgo lauksaimniecības nozari. Pēc tam b. Nikonovs ceļojošo Sarkanā karogu nodeva glabāšanā Viļānu rajonam, kā linu audzēšanas pirmrindniekam.

Apspriedes dalībnieki pieņēma aicinājumu visiem republikas linkopjiem.

J. Pelšs

STARPTAUTISKAIS APSKATS

17. jūnijā beigusi savu darbu Ceilonas galvaspilsētā Kolombo sasauktā Vispasaules miera padomes sesija, kas bija ilgusi 7 dienas. Pirmo reizi sesija bija sasaukta Azijas zemē. Tā spilgti liecināja par Eiropas miera cīņtāju lielo vienotību ar viņu domu biedriem Azijā, Afrikā un Amerikā. Sesijas uzmanības centrā bija jautājumi, kas saistīti ar visu tautu prasību novērst atomkara draudus. Lai panāktu šīs prasības izpildīšanu, sesija aicināja izbeigt atomieroču izmēģinājumus. Līdz ar to sesijas dalībnieki izteicās pret ārvalstu bazu ierīkošanu svešās teritorijās, pret militārām savienībām, pret kolonialismu, kas nozīmē spēcīgu tautu kundzību pār vājākajām. Ķīnas avīze „Guanmīn-žibao” pareizi saka, ka Vispasaules miera padomes sesija Kolombo apliecinājusi visu zemju tautu apņēmību aizstāvēt mieru un novērst kara draudus.

Sesija pieņēmusi vairākus svarīgus lēmumus.

Tā griezusies pie visām valdībām ar aicinājumu pārtraukt atomu un ūdeņraža bumbu izmēģinājumus. Mēs prasām, teica sesijas dalībnieki savā aicinājumā, lai valdības, uz ko tas attiecas, nekavējoties pasludinātu pamieru attiecībā uz visiem eksperimentālajiem sprādzieniem un paātrinātu sarunas nolūkā panākt vienošanos par visu kodolsprādzienu aizliegšanu. Sesija atzīmēja, ka vienošanās par eksperimentālo sprādzienu izbeigšanu uzlabos starptautisko stāvokli un pavērs ceļu uz necilvēcīgo masveida iznīcināšanas ieroču pilnīgu aizliegšanu, uz vispārēju atbrūpošanos.

Sesijā pieņemtā rezolūcijā par starptautiskā aspīlējuma vājināšanu teikts, ka cilvēce vēlas „izdarīt izšķirošu pārvērtību mierīgas līdzās pastāvēšanas un sadarbības virzienā. Visi strīdīgie starptautiskie jautājumi, atzīmēts rezolūcijā, jāizšķir nevis ar spēku un draudiem, bet sarunu ceļā.

Liela nozīme ir Deklarācijai par kodolpamieru un atbrūpošanos, kura pieņemta sesijā. Atzīmējot, ka atomieroču izmēģinājumu pārtraukšana, citādi sakot, „kodolpamiers” ir svarīgākais priekšnosacījums, lai sekmīgi atrisinātu atbrūpošanās un drudzainās brūpošanās izbeigšanas jautājumus, Deklarācija uzsver: „Tautas prasa izbeigt kodolizmēģinājumus, parlamenti aicina to darīt. To darīt ierosina valdības, tai skaitā viena lielvalsts, kurai pašai ir kodolieroči... Šo priekšlikumu var pieņemt nekavējoties, jo nav nekādu grūtību tā izpildes kontrolei”.

Runājot par „vienu lielval-

sti, kurai pašai ir kodolieroči”, sesija ar to domāja mūsu Dzinteni — Padomju Savienību.

Padomju valdība, pauzdamā visas mūsu tautas gribu, jau vairākkārt paziņojusi, ka ir gatava pārtraukt atomieroču izmēģinājumus, ja tādu pašu saistību uzņemsies ASV un Anglija, kurām ir atomieroči. Tomēr rietumvalstis neparādīja vēlēšanos panākt attiecīgu vienošanos. Ne-raugoties uz to, Padomju Savienība izvirzīja jaunu svarīgu priekšlikumu. PSRS pārstāvis Apvienoto Nāciju Organizācijas Atbrūpošanās komisijas Apakškomitejā, kas notur savas sēdes Londonā, 14. jūnijā iesniedza priekšlikumu nekavējoties pārtraukt uz 2—3 gadiem visus atomieroču izmēģinājumus, nodibinot attiecīgu kontroli. Vienošanos par atomieroču izmēģinājumu pārtraukšanu palīdzētu atrisināt atbrūpošanās un drudzainās brūpošanās izbeigšanas jautājumu.

Tādējādi jaunais Padomju priekšlikums, kas iesniegts ANO atbrūpošanās komisijas Apakškomitejā, saskaņ ar Vispasaules miera padomes Kolombo sesijā pieņemtās Deklarācijas aicinājumu.

Visi patiesie miera piekritēji no sirds apsveic jauno padomju priekšlikumu. Tā lielo nozīmi atzīst arī daudzi ASV sabiedrisko aprindu pārstāvji. Amerikāņu avīzes „Christian Science Monitor” redaktors Ervins Kenhems raksta, ka „Padomju Savienība izvirzījusi priekšlikumu, ko nāksies grūti noraidīt, pat ja mēs (t. i. amerikāņi) gribētu to darīt. Tā... ierosina aizliegt kodolizmēģinājumus un nodibināt inspekciju, kas atbilst visas pasaules tautu gribai”.

Bet kapitalistiskajās zemēs, vispirms Amerikas Savienotajās Valstīs, vēl liela vara ir spēkiem, kuru interesēs ir turpināt drudzaino brūpošanos, tā tad: noraidīt PSRS miermīlīgos priekšlikumus. Ne velti avīze „New York Herald Tribune” raksta, ka dažus amerikāņus „pārņem drebuli, domājot, ka varētu tikt pieņemti padomju priekšlikumi par atbrūpošanos. Ar „dažiem amerikāņiem” avīze domā kapitalistisko monopoli pārstāvjus.

Bet lai kā drebuli kratītu šos „dažus amerikāņus”, visas pasaules tautas prasa, lai ASV un Anglija dotu atklātu, godīgu un drīzu atbildi uz Padomju valdības priekšlikumu pārtraukt atomieroču izmēģinājumus uz 2—3 gadiem. Tāda pati bija Vispasaules miera padomes Kolombo sesijas noteiktā prasība. Tagad vārds rietumvalstu valdošajām aprindām.

S. Germans

Mums raksta

Pēc darba beigšanas sakārtot savu darba vietu

Mūsu pilsētas Rīgas ielā 226. un 220. numuram un Krustpils ielas 73. numuram ir viens kopīgs pagalmi. Šajās mājās dzīvo 16 strādnieku un kalpotāju ģimenes. Mēs visi gribam dzīvot labi, kultūrali. Visi cenšamies kopējo pagalmu uzturēt kārtībā, lai tur brīvo brīdi varētu pavadīt pats, lai tur labi varētu spēlēt bērni.

Nesen šajā pagalmā pēc namu pārvaldes pieprasījuma veco atkritumu kasti komunālo uzņēmumu kombināta strādnieki izjauc un iekārto-

ja jaunu. Apsveicama gādība.

Bet priecāties par agru. Pēc darba beigšanas vecās kastes lūžņi tā arī palika izmētāti pagalmā, par to novākšanu nevienam priekšniekam nav daļas. Nekārtībā nobeigto objektu apkārtni atstāj arī remontu un celtniecības kantora darbinieki. Pabeidzot remontu komunālajos dzīvokļos, māls un smilts, ķieģeļu drumstalas un citi atkritumi palika mūsu pagalmā. Lūk, kulturalais darbs.

Dīvaini, ka arī attiecīgi priekšnieki staigā pa šiem

pagalmiem un izliekas neredzot, tāpat kā ar darbiem neatbild uz mūsu prasībām. Tas attiecas kā uz mūsu namu pārvaldes pārvaldnieku b. Lāci, tā viņa priekšnieku pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētāju b. Meirānu, tā arī remontu un celtniecības kantora darbu vadītāju b. Teivānu.

Kad mūsu pilsētas celtnieki strādās kulturali? Kad pēc darbu beigšanas novāks savu darbu vietas.

K. Savēnkovs

RAJONA DARBAĻAUDIS!

Neaizmirstiet atjaunot abonementus uz 1957. g. 2. pusgadu laikrakstam

„UZVARAS CEĻŠ”

Abonēšanas maksa:
1. mēnesim Rbļ. 1,30, 3 mēnešiem Rbļ. 3,90,
pusgadam Rbļ. 7,80.

Redaktora v. i. A. STARIS